

Nærmere regler herom bør fastsættes administrativt, og der bør være mulighed for at justere reglerne på grundlag af indvundne erfaringer.

Til § 5.

Det foreslås i stk. 1, at dagpenge ydes fra 1. fraværsdag uden nogen ventetid, jfr. de almindelige bemærkninger.

Efter stk. 1 og 2 pålægges det lønmodtageren at give arbejdsgiveren meddelelse om sygdomstilfældet allerede 1. fraværsdag efter sygdommens indtræden, d. v. s. 1. hele dag, hvor lønmodtageren er fraværende fra arbejdet på grund af sygdommen. Arbejdsgiverens pligt til at udbetale dagpenge allerede fra 1. fraværsdag skal således være betinget af, at anmeldelsen indgives til arbejdsgiveren straks efter sygdommens indtræden. Hvis anmeldelse indgives senere, er arbejdsgiveren først forpligtet til at udbetale dagpenge fra anmeldelsesdagen, medmindre det på grund af sygdom ikke har været muligt at foretage anmeldelse tidligere. De foreslåede bestemmelser for anmeldelse af sygdomstilfældet skyldes, at arbejdsgiveren må have et naturligt krav på at få oplysning om, at lønmodtageren er forhindret i at møde, bl. a. af hensyn til arbejdets tilrettelæggelse. Ordningen kommer derved også til at ligge på linie med, hvad der gælder efter funktionærloven. Efter funktionærlovens regler er det således en forudsætning for, at sygdommen kan være lovligt forfald, at funktionæren uden ugrundet ophold underretter arbejdsgiveren om grunden til udeblivelsen.

Til § 6.

Bestemmelsen tilsigter på dette område at ligestille arbejdsgivere, der udbetaler dagpenge under sygdom, med arbejdsgivere, der udbetaler løn under sygdom, f. eks. efter funktionærloven. Hvis det ikke er muligt på grund af sygdommens korte varighed at skaffe en lægeerklæring, kan arbejdsgiveren eventuelt forlange en skriftlig erklæring fra lønmodtageren om, at han er syg.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 2, at arbejdsgiveren efter 2 ugers sygdom får ret til at kræve yderligere oplysning om varigheden af lønmodtagerens sygdom. En lignende adgang for arbejdsgivere til at forlange oplysning om sygdomstilfældet gælder efter funktionærlovens § 5, stk. 4.

Til § 7.

Bestemmelsen afløser sygeforsikringslovens § 56, stk. 1. En tilsvarende bestemmelse findes i forslagsets § 23 i afsnit II.

Til kapitel 3.

Til § 8.

Bestemmelsen angår beregning af dagpenge, der erstatter tab af lønindtægt. Efter bestemmelsen skal de dagpenge, som en arbejdsgiver har pligt til at udrede efter kapitel 2, beregnes på grundlag af den gennemsnitlige ugentlige indtægt i indtil 4 uger forud for sygdommens indtræden. Dagpengene skal således beregnes på grundlag af den aktuelle ugentlige indtægt hos denne arbejdsgiver. Indtægten må opgøres efter de samme principper, som i dag bruges ved anvendelsen af 4/5 reglen i sygeforsikringslovens § 53, stk. 3. Efter forslagsets § 2, stk. 1, skal der af socialministeren fastsættes regler om, hvilke indtægter der skal henregnes til lønindtægt.

Til § 9.

I stk. 1 foreslås dagpengedækningen sat til 90 pct. af indtægtsgrundlaget efter § 8, der beregnes for en uge ad gangen. Dette svarer til dækningen efter sygeforsikringsloven med den forhøjelse, der allerede er foreslået fra 1. april 1972.

Det foreslås i stk. 2, at dagpenge for en udbetalingsperiode — normalt for en uge ad gangen — afrundes til hele kronebeløb, således at beløb på 50 øre og derover rundes op.

I stk. 3 foreslås det, at dagpengene pr. uge ikke kan udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et år ad gangen med virkning fra en 1. april. Det højeste beløb skal udgøre 90 pct. af den gennemsnitlige ugeløn for samtlige arbejdere. Dagpengenes maksimum kommer derved til at svare til maksimum for dagpenge efter arbejdsløshedsloven, og ville fra 1. april 1972 udgøre 636 kr. om ugen eller samme maksimum, som af regeringen er foreslået for sygedagpenge og for ulykkesdagpenge fra dette tidspunkt.

Til kapitel 4.

De foreslåede bestemmelser angiver tilfælde, i hvilke en arbejdsgiver ikke vil være forpligtet til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden.

Til § 10.

I kommissionens betænkning, side 283, pkt. 26, foreslås det, at der gennem ordningen åbnes adgang for mindre arbejdsgivere til at afgive risikoen ved forpligtelsen i arbejdsgiverperioden mod betaling af et bidrag til dagpengefonden. Med en arbejdsgiverperiode på 5 uger må det antages, at der kan være behov for en forsikringsmæssig afdækning af denne risiko ikke alene for arbejdsgivere med få